

מסורת הש"ס

(א) ד"ר קטו. [מוספי פ"ז]
(ב) [דוקדוק י"ד, ג] (א) ד"ה
מוס' עירובין טו: ד"ה
ורבנן ומוס' לעיל כא: ד"ה
במדינה, (ד) לעיל מכו
(ה) בדפוסים, ימנ"ק, א"י
במקור, ל"ג, ימנ"ק, א"י
(ו) [מוספת על זה וכן לעיל
ע"פ], (ז) נש"י, באלפסי
לחא לכל זה, (ח) בדפוס, כ
בשולמה, (ט) [לעיל לו:], (י)
[לעיל מכו:], (יא) בדפוס
ותי"ט לוח הימנ, שמעון,
י"ט [המדפס בדפוס
וילנא הוא בעמות ויתר זה
ז"ר לפי הכת"י], (יג) פי
רש"י על הרי"ף והנה"ט
חור"ש, (יד) ס"א ב"ד, כזא,ג
(טו) העטף בסוגריים הוא
שמות רש"י,

אפילו זמן אחד לכולן נמי הוא עופם. לכל אחד ואחד לפסול העלונייס
(א) "כ"כ כי כתבו איש פלוני מגרש פלוני ופלוני (פלוגיות) הואיל והזכיר
שם איש ואשה יחד לכל אחד ואחד היו כל חד גט לעזמו ונמלא
אחרון מפסיק בזה ואין עדים מעדיים אלא עליו: לר' יוחנן דאמר
כו'. **האילו וכל אדם** שחיתו ואין עדים נכתיבין כנתיבין:
לכך **לכל אחד** כולן כשרים: על
שאלת שו"ס חסמו. ולא על הגט:
שאלו. (י) בשולמו: **פסול**. דהוי מלתא
באפי נפשיה ומפסקת: **זמן לכל אחד**
ואחד. קא סלקא דעמין זיוס שנכתב
זה לא נכתב זה: **מאי איריא.**
דמפסקי עליונייס משום דאין העדים
נקראים עמם: **וסופוק ליה.** דהוי
כולהו זר נכתבא נכתבו הוים
ונחתמו לאחר זמן שהרי לא חתמו
העדים עד שנכתב האחרון. נחתם
בזילה לאו דוקא אלא משום לישנא
דמתני' נקט ליה דתנן בפרק שני (לעיל
ז.) נכתב זיוס ונחתם בזילה פסול
וכ"ס למחר או ליומא אחרת: **בחד**
שנבא. גירש פלוני פלוני והדר
כתב בחד שבנא אלוני גירש פלוני
פלוגיות דהשתא לא מיפסקי קמאי אלא
משום הפסקה: **דהדר כתב** הוי
כו'. דהוה ליה כל חד באפי נפשיה
ומיחו אהני לישני קמאי לאשמעינן
שהעדים יעדו ככל הגיטין הללו:
ומאי שנא הוא מהא דניילא כו'. ועד
גמ' לה לה מהא (א) ולא פסלין ליה
משום ולא לה ולתפרה (ב) ששחרר
שניהם בבת אחת ודמי לקמייתא
דריש לקיש אנו פלוני ופלוני גירשנו
נשינו פלוני ופלוני ואמאי זעי
למיהדר ומכתב פלוני גירש פלוני
ופלוני פלוני ועדי קמאי קנו כל
הנכסים ומנאל כל אחד חזוי זן חורין
וחזוי עדי לחביו ומשחררים זה את
זה חלאהין: **ולאו אוקימנא.** בפרק
השולל גט'. **זשני שטרומ.** שכתב
בשטר כל נכסי לפלוני עבדי ובשטר
השני כל נכסי תמויס לפלוני עבדי
ומסרן להן בבת אחת שלא קדם זה
לזה הלכך קנו שניהם דהאי אמר כולהו
דידי והאי אמר כולהו דידי: **איש פלוני**
כו'. היינו כרבי יוחנן דלא קמני אנו
פלוני ופלוני גירשנו כו': **וליש לקיש.**
אמאי קמני בהך דמסייעא ליה זמן
לכל אחד ואחד כו' את שהעדים
נקראין עמו כשר בלא זמן לכל אחד
ואחד נמי פסילי עליונייס: **אכל הכא**
דערצוניה מעיקרא. דהא דקמני
זמן לכל אחד ואחד כגון דכתב הכי
דקמני רישא אנו פלוני ופלוני

המגרש פרק תשיעי גיטין

וליתכשר האי בראובן והאי בנן יעקב עד. כ' תימה לר"י הכי
ליתכשר בראובן הא לא מנא אלא איש פלוני עד כשר
כזל איש פלוני בלא עד לא ואורי"ג דפשיטא ליה דלראובן קאי אכן
יעקב עד דנתימה והוי כאלו כתב זהדיה דלראובן עד:
וליתכשר האי בראובן בן והאי
ביעקב עד. ד' פירש

בקוטרוס דלראובן כל משמע אני זנו
של ראובן כדכך פירוש חתימת יוניס^ד
זה שחטם תחת השני איש אחר היה
ושמו יעקב^ג ולפירושו שפ"י שחטם
כחתימת יוניס חתם פירש שיעקב
הוא איש אחר שיוכל לפרש הוא יעקב
הוא עמון זן ראובן ופירוש דחוק לומר
שהעברי חתם כדך חתימת יוניס
וגרסה לפרש דלראובן זן דקאמר הוא
זן יעקב ולא חש לראובן לכתוב שם
יעקב אזוי לפי שהוא כמות ומתום על
גט שני ונקרא יפה ראובן זן יעקב:
דידעיינן ביה בהאי חתימת
יד דאוי דיעקב.
משמע דבסתמא^א היה לנו לתלות
ביעקב אע"ג דעני קיוס חותמין
מסתמא השליח שאומר בפני נכתב
וכו' מכיר חתימת ידו אי נמי איכא
למיימר דמיידי בא"י דאין לרין קיוס
חותמין כיון שאין עליו עורכיס:
ולמלא

וכתב לה^ב ולא להחברתה ידהדר כתב פלוני גירש פלוני ופלוני גירש
פלוגיות א"ל רבינא לרב אשי ומאי שנא מהא^ג דתניא הכותב כל נכסיו לשני
עבדיו קנו ומשחררין זה את זה ולא אוקימנא בשני שטרות תניא בוותיה דר'^ד
יוחנן תניא בוותיה דריש לקיש תניא בוותיה דר' יוחנן חמשה שכתבו בתוך
הגט איש פלוני מגרש פלוני ופלוני פלוני ופלוני וזמן אחד לכולן
והעדים מלמטה כולן כשרים ונתנתן לכל אחת ואחת זמן אחד ואחד והעדים
מלמטה את שהעדים נקראים עמו כשר ר' יהודה בן בתירא אומר אם יש ריוח
ביניהן פסול ואם לאו כשר שאין זמן מפסיקין תניא בוותיה דריש לקיש חמשה
שכתבו כלל בתוך הגט אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלוני ופלוני פלוני
גירש פלוני ופלוני גירש פלוני וזמן אחד לכולן והעדים מלמטה כולן כשרין
ותנתן לכל אחת ואחת זמן לכל אחד ואחד וריוח לכל אחד ואחד והעדים
מלמטה את שהעדים נקראין עמו כשר ר"מ אומר אע"פ שאין ריוח ביניהם פסול
שהזמן מפסיקין וריש לקיש מאי איריא זמן לכל אחד ואחד הוא אמר זמן אחד
לכולן נמי מופם הוי הני מילי היכא דלא ערביניהו מעיקרא אבל הכא דערביניהו
מעיקרא אי פליג ליה זמן אין אי לא לא: **בתנ"י** בשני גיטין שכתבן זה בצד זה
ושנים עדים עברים באים מתחת זה לתחת זה ושנים עדים יוניס מתחת זה
לתחת זה את שהעדים הראשונים נקראין עמו כשר יעד אחד עברי ועד אחד
יוני ועד אחד עברי ועד אחד יוני באין מתחת זה לתחת זה שניהם פסולין:
גב' וליתכשר האי בראובן והאי בנן יעקב עד דהא תנן בן איש פלוני
עד כשר דכתב ראובן בן אקמא ויעקב עד אבתרא וליתכשר האי בראובן
בן וליתכשר האי ביעקב עד דהא תנן איש פלוני עד כשר ל'לא כתב
עד ואיבעית אימא לעולם דכתב עד ודידעיינן בהא חתימה דלאוי דיעקב הוא
ורלמא

עין משפט גר מצוה

נח א ב מ"י פ"ד מנל
גירושין לה כה סמג
עשין ג ט"ש"ע הרי"ע סימן
קל סק"ג:
גב ג מ"י שם ט"ש"ע שם
סק"ג וביב"ה:
ד ה ד מ"י שם ה' ט'
ט ט"ש"ע שם ט"ש"ע:
סא ח ט"ש"ע שם סק"ג
ט:
סב ט מ"י שם ה' כה
ט"ש"ע שם סק"ג ח:
כ (מ"י שם ה' ט')
כג ל מ"י שם ט"ש"ע שם
סק"ג ט:
כד מ מ"י שם ט"ש"ע שם
סק"ג ח:

פסקי ר"ד (המשך)
בלילה פי' דקס"ד שביום
שנכתב זה לא נכתב זה
וכולו הוה נכתבו ביום
ונחתמו לאחר זמן א' מר
קשישא בריה דרב אידי
לרב אשי הכי אמרין
ופלוני גירשנו את נשותינו
כדי הכי בחד בשבא א"ל
בשבא בחד בשבא א"ל
ברבינא לרב אשי לר"ל
דאמר ה"ד לכל דכתב ביה
הכי אנו פלוני ופלוני
פלוגי גירשנו את נשותינו
פלוגי ופלוני ופלוני
נמצאו ב' נשים מתגרשות
בגט אחד והתורה אמרה
וכתב לה ולא לה
ולתפרה דהדר נכתבים
פלוגי גירש פלוני ופלוני
פלוגי ופלוני פלוני ופלוני
פלוגי ופלוני ופלוני ופלוני
וק"ל ר"ל ר' יוחנן הלכה
כר' יוחנן: **בתנ"י** ב' גיטין
שכתבן זה בצד זה ושני
עברים עבדים באין מתחת
זה לזה ושני עדים יוניס
באין מתחת זה לזה את
שהעדים הראשונים
נקראין עמו כשר עד א'
עברי ועד א' יוני באין
מתחת זה לתחת זה שניהם
פסולין: ב' גיטין
שכתבן זה בצד זה לרובח
המגילה א' מימין וא'
שמאל. ושני עדים עברים
באין מתחת זה לתחת זה
וכו' ובי' עדים עברים
התומים בלשון קודש והיו
חותמין מתחת זה לתחת זה
זה שלא היו חתומים שפם
וכס אבותם תחת זן אחד
ושם שני עדים לא העדים
החותמין תחת כל גט וכל
שטר אלא כתבו שפם תחת
החתימה ומנא דהיוניס
השפאלי ומנא דהיוניס
היה בשמותם דאובן בן
יעקב [יעקב] הוא שם העד
הראובן הוא שם האב בני
מפתרם ראובן מי הוא בני
יעקב והחזמו שני היוניס
כך תחת היעקבין דן בן
נפתי ג' דן אשר דן בן
השני ג' דן היה כתוב תחת
הימני ואשר תחת
השמאלי נמצא עכשיו שני
עברים חתומים תחת
הימני ושני עדים יוניס
חתומים תחת השמאלי את
הראשונים והשניים
נקראים עמו כשר. והיינו
הימני שיעבדים נקראים

הגהות הב"ח

(א) בני עופם הוי אלא
הכי דמי: (ב) רש"י ד"ה
ומאי שנא וכו' כמשחרר:
(ג) ד"ה על חמ' עברי
וכ' תחת השמאל יוסף בן
כסוף שיהי וחו' חתם
שמעון פלוגי: (ד) ד"ה
דלאו יעקב הוא אלא בני
של זה היה:

מוסף רש"י

הכותב כל נכסיו לשני
עבדיו. שכתב שני שטרות.
כל נכסיו לזה וכל נכסיו
לזה. ויחיה לעולם אחד בבת
אחת ולפתל כל בניו עברי
קדם אחד לחביו, קנו
ומשחררין זה את זה.
לפי שכל אחד זכה במאי
חביו (לעיל מכו).

מוסף תוספות

א. השתא משמע
דפשיטא דקמא כשר
בראובן גיריאל, מדלא
מייחי רביה דכשר כשר מבין
יעקב עד. מוס' ז"ב קפ"ה ע"א
ד"ה וליכאש [ונתנן גט'
ב. דאינו חושש לחתום
עד לפי. מוס' ה"א"ש וע"ע
מוס' ז"ב ס"ג. ג. השתא
נמי [קשה] הכי פשיטא
ליה דקמא כשר בראובן והאי
גיריאל. מוס' ז"ב ס'
ד. והוי כמו בן איש
פלוגי. מוס' ז"ב ס'.
ה. והיינו דקמארן והאי
ביעקב עד. מוס' ז"ב ס'.
ו. אי לאו דידעיינן בהאי
חתימה דלאוי דיעקב היא.
שטיק.

פסקי ר"ד

אפילו זמן אחד לכולן וזהו
תופס. ה"ד כלל דכתיב
ביה הוי בני פלוני ופלוני
גרשו נשותינו פלוני
ופלוני. מתקין לה ר'
אבא לר' יוחנן דאמר זמן
אחד לכולן והוי לכל
ליחוש כי חתימי שהרי
אבתרא הוא החתימי פי'
הואיל וכי שם איש ואשה
נכתבים לבד הולמא דעדיים
אבתרא חתימי ולא
אכולהו מי לא תניא עדים
החותמין על שאלת שלום
בגט היישינן שפמ על
שאלת שלום חתמו ולא
כחתימי על א"ר אבא
לרדיי מפרשא לי מנייה
ד' יוחנן שאלו פסול
ושאלו כשר הכא נמי
דכתיב ביה איש פלוני
גירש פלוני ופלוני ופלוני
פלוגי ופלוני פלוני פי'
שהוא"ל וכי על ענין
ראשון ומחבר את כולן
ואכולהו משויה: ותו לר' יוחנן דאמר זמן לכל אחד והוה תופס משום תופס ותיפוק לי ליה ליה ליה וכתב ביום ונחתם

גט	גט
זן יעקב עברי	זן יעקב עברי
זן לוי עברי	זן לוי עברי
זן שמעון יוני	זן שמעון יוני
זן יחאלל יוני	זן יחאלל יוני

זן יעקב עברי
זן לוי עברי
זן שמעון יוני
זן יחאלל יוני

ורלמא
עמו וקורא אותן ראשונים לפי סדר המשנה דתיני שני עדים עברים ושני עדים יוניס וגט השמאלי

ורלמא